

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 9 päivänä lokakuuta 2012

542/2012

Laki

työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä lokakuuta 2012

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 25 §, sellaisena kuin se on laissa 1352/2007,
muutetaan 10 §:n 1 momentin 2 kohta sekä 11, 12, 15, 21, 22, 22 a—22 f, 26, 26 a ja 26 b §, sellaisina kuin ne ovat, 10 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 1136/2011, 11 § laissa 910/2008, 12 ja 15 § osaksi laeissa 1301/2002, 637/2004, 1332/2004 ja 1282/2007, 21 § laissa 1352/2007, 22 § osaksi laeissa 1301/2002 ja 1375/2003, 22 a § laeissa 363/2006 ja 910/2008, 22 b, 22 d—22 f, 26 a ja 26 b § laissa 363/2006, 22 c § laeissa 363/2006 ja 278/2009 sekä 26 § laissa 1375/2003, sekä
lisätään lakiin uusi 11 a §, 18 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1332/2011, uusi 7 momentti, 20 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1181/2005, uusi 2—4 momentti sekä lakiin uusi 21 a—21 j §, 8 b luku sekä 26 d ja 26 e § seuraavasti:

3 luku

11 §

Työttömyysvakuutusrahasto

Työttömyysvakuutusrahaston valvonta

10 §

Työttömyysvakuutusrahastoa valvoo Finanssivalvonta.

Työttömyysvakuutusrahaston tehtävät

11 a §

Työttömyysvakuutusrahaston tehtävänä on:

Sosiaali- ja terveysministeriön oikeus saada tietoja ja tarkastaa toimintaa

2) määrätä ja periä 2 §:ssä tarkoitettuja työttömyysvakuutusmaksuja ja valvoa tässä laissa säädettyjen työttömyysvakuutusmaksuihin liittyvien velvoitteiden täyttämistä;

Sosiaali- ja terveysministeriöllä on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä saada kohdallisessa ajassa maksutta kirjallinen selvitys

työttömyysvakuutusrahaston toiminnasta. Työttömyysvakuutusrahaston on toimitettava vuosittain kahden kuukauden kuluessa tilinpäätöksen vahvistamisesta sosiaali- ja terveysministeriölle kertomus toiminnastaan ja tilastaan sekä selvitys työttömyysvakuutusmaksujen määräämisestä ja perinnässä esiintulleista seikoista ja toimenpiteistä, joihin havaintojen johdosta on ryhdytty.

12 §

Työnantajan vakuutusmaksuvelvollisuus

Työnantaja, joka on tapaturmavakuutuslain (608/1948) mukaan velvollinen vakuuttamaan työntekijänsä, on velvollinen maksamaan työnantajan työttömyysvakuutusmaksun.

Velvollisuus työttömyysvakuutusmaksun maksamiseen on myös valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (1062/2010).

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, työnantaja ei ole velvollinen maksamaan työttömyysvakuutusmaksua seuraavien henkilöiden osalta:

1) työntekijä, joka palvelee meriliikenteessä käytettävien alusten kilpailukyyn parantamisesta annetun lain (1277/2007) mukaiseen kauppa-alusluetteloon merkityssä suomalaisessa aluksessa ja joka ei asu Suomessa;

2) työntekijä, joka työttömyysturvalain 3 luvun 1 §:n 1 momentin perusteella ei ole oikeutettu työttömyysturvaetuuksiin tai joka 65 vuotta täytettyään on oikeutettu työttömyysturvalain 3 luvun 1 §:n 2 momentin perusteella työttömyysturvaetuuksiin;

3) kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies;

4) avoimen yhtiön yhtiömies;

5) työntekijä, joka päätointaan varten on yrittäjän eläkelain (1272/2006) tai maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) mukaisesti velvollinen ottamaan mainitun lain mukaisen vakuutuksen;

6) perhehoitajalaissa (312/1992) tarkoitettu perhehoitaja.

15 §

Palkansaajan vakuutusmaksuvelvollisuus

Työ- tai virkasuhteessa tai muussa palvelussuhteessa olevat henkilöt, joita koskee työnantajan järjestämä pakollinen tai valtion virkamiesten tapaturmakorvauksesta annetun lain (449/1990) nojalla määräytyvä tapaturmavakuutuslaissa tarkoitettu tapaturmasuoja, ovat velvolliset suorittamaan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, maksuvelvollisia eivät ole seuraavat henkilöt:

1) työntekijä, joka palvelee meriliikenteessä käytettävien alusten kilpailukyyn parantamisesta annetun lain mukaiseen kauppa-alusluetteloon merkityssä suomalaisessa aluksessa ja joka ei asu Suomessa;

2) joka työttömyysturvalain 3 luvun 1 §:n 1 momentin perusteella ei ole oikeutettu työttömyysturvaetuuksiin tai joka 65 vuotta täytettyään on oikeutettu työttömyysturvalain 3 luvun 1 §:n 2 momentin perusteella työttömyysturvaetuuksiin;

3) kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies;

4) avoimen yhtiön yhtiömies;

5) työntekijä, joka päätointaan varten on yrittäjän eläkelain tai maatalousyrittäjän eläkelain mukaisesti velvollinen ottamaan mainitun lain mukaisen vakuutuksen;

6) perhehoitajalaissa tarkoitettu perhehoitaja.

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Työttömyysvakuutusrahaston tulee toimittaa arvio seuraavan vuoden ansioturvamenoista, valtion rahoitusosuuden määrästä sekä seuraavan vuoden maksuprosenteista sosi-

aali- ja terveystieteiden ministeriölle viimeistään kunkin vuoden toukokuun 15 päivä.

20 §

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun maksamismenettely

Jos palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu on ilmeisen virheen vuoksi jäänyt palkanmaksun yhteydessä pidättämättä, työnantaja voi pidättää edellisen palkanmaksun yhteydessä pidättämättä jääneen maksun enintään kahden seuraavan palkanmaksun yhteydessä.

Jos työntekijälle ei palkanmaksun yhteydessä ole maksettu palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun pidättämiseen riittävää rahapalkkaa, työnantaja voi pidättää palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kahden vuoden kuluessa seuraavien palkanmaksujen yhteydessä.

Työnantajan on palkansaajan vaatimuksesta palautettava palkansaajalle aiheuttomasti pidättämänsä palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu tai lain mukaisen palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun ylittävä osa. Vaatimus työttömyysvakuutusmaksun palauttamisesta on tehtävä kahden vuoden kuluessa siitä, kun työnantaja on pidättänyt aiheuttomasti työttömyysvakuutusmaksua.

21 §

Maksujen perintä

Työttömyysvakuutusrahasto määrää ja perii työnantajalta työnantajan työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun 19 a §:n mukaisen palkkasumman perusteella. Työnantaja vastaa myös palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun suorittamisesta työttömyysvakuutusrahastolle.

21 a §

Ennakon määrääminen ja muuttaminen

Työttömyysvakuutusrahastolla on oikeus määrätä työttömyysvakuutusmaksun ennakko vakuutusvuoden aikana työnantajaa kuulematta siten, että ennakko perustuu työnanta-

jan kuluvaan ja edellisten vuosien työttömyysvakuutusmaksujen perusteena oleviin palkkasummiin, 22 ja 22 a §:n nojalla saatuihin palkkatietoihin, yleiseen palkkakehitykseen ja työnantajan ilmoittamiin tietoihin. Ennakon on vastattava mahdollisimman tarkoin maksuvelvollisen työnantajan ja palkansaajan 18 §:ssä säädettyä maksuvelvollisuuden lopullista määrää.

Työttömyysvakuutusrahasto voi muuttaa määrättyä ennakkoa omasta aloitteestaan työnantajaa kuulematta tai työnantajan vaatimuksesta. Työnantajan on haettava ennakon alentamista ennen vakuutusvuoden loppua. Liikaa maksettu ennakko on viipymättä palautettava.

Työttömyysvakuutusrahasto poistaa aiheuttoman ennakon joko omasta aloitteestaan työnantajaa kuulematta tai työnantajan vaatimuksesta viimeistään ennen lopullisen työttömyysvakuutusmaksun määräämistä.

Ennakosta annetaan päätös, josta käy ilmi perittävä ennakko ja sen määrätymisperusteet. Ennakkoa koskevasta päätöksestä ei saa valittaa. Siltä osin kuin työnantajan vaatimusta ennakon muuttamisesta tai poistamisesta ei ole hyväksytty, työnantajalle annetaan hallintolaissa (434/2003) edellytetyllä tavalla perusteltu valituskelpoinen päätös.

Ennakon maksamisen eräpäivistä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

21 b §

Työnantajan velvollisuus ilmoittaa palkkasumma

Työnantajan on ilmoitettava työttömyysvakuutusrahastolle vakuutusvuonna maksamistaan palkoista vakuutusvuotta seuraavan kalenterivuoden tammikuun loppuun mennessä. Ilmoitusta ei tarvitse antaa, jos työnantaja ei ole maksanut vakuutusvuonna palkkoja eikä ennakkoa ole määrätty.

Työnantajalla on velvollisuus antaa 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus myös työttömyysvakuutusrahaston vaatimuksesta.

Työttömyysvakuutusrahasto voi perustellusta syystä työnantajan pyynnöstä pidentää määräaikaa antaa ilmoitus. Päätökseen ei saa hakea muutosta.

21 c §

Työttömyysvakuutusmaksun määrääminen

Työttömyysvakuutusrahasto määrää työttömyysvakuutusmaksun kalenterivuositain vakuutusvuotta seuraavan lokakuun loppuun mennessä. Jos vakuutusvuodelta määrättävä työttömyysvakuutusmaksu on suurempi kuin peritty ennakko, työttömyysvakuutusrahasto perii työnantajalta työttömyysvakuutusmaksun ja perityn ennakon välisen erotuksen. Jos työttömyysvakuutusmaksu on pienempi kuin peritty ennakko, työttömyysvakuutusrahasto maksaa työnantajalle työttömyysvakuutusmaksun ja perityn ennakon välisen erotuksen.

Työttömyysvakuutusrahasto antaa työttömyysvakuutusmaksusta valituskelpoisen päätöksen, josta käy ilmi vakuutusvuoden palkkasumma ja sen perusteella määräytyvä työttömyysvakuutusmaksu, vakuutuskaudelta maksettu ennakko sekä 1 momentissa tarkoitettu työnantajalle määrätty tasausmaksu tai työnantajalle maksettava ennakonpalautus. Päätöstä ei tarvitse perustella hallintolaissa säädetyllä tavalla, jos siinä ei poiketa työnantajan ilmoittamasta palkkasummasta.

Jos työttömyysvakuutusmaksu on jäänyt määräämättä, työttömyysvakuutusrahasto määrää puuttuvan työttömyysvakuutusmaksun maksettavaksi. Päätös on tehtävä kolmen vuoden kuluessa vakuutusvuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta.

Työttömyysvakuutusrahasto voi määrätä työttömyysvakuutusmaksun ennen yritystoiminnassa tapahtunutta järjestelyä valinnee tilanteen mukaan, jos järjestelyn ilmeisenä tarkoituksena on ollut kiertää työttömyysvakuutusmaksua koskevia säännöksiä. Yritystoiminnassa järjestelyjä tehneen työnantajan on esitettävä selvitys siitä, että järjestelyyn ei ole ryhdytty siinä tarkoituksessa, että yritys vapautuisi työttömyysvakuutusmaksusta. Pyytäessään selvitystä yrityksessä tapahtuneesta järjestelystä työttömyysvakuutusrahaston on ilmoitettava työnantajalle, että selvityksen antamatta jättäminen ei estä maksun määräämistä.

21 d §

Työttömyysvakuutusmaksun määrääminen arvioimalla

Työttömyysvakuutusrahasto voi määrätä 18 §:n mukaisen työnantajan työttömyysvakuutusmaksun arvioimalla, jos työnantaja ei ole ilmoittanut palkkasummaa 21 b §:n mukaisesti tai jos työnantajan ilmoittama palkkasumma on liian pieni käytettäessä perusteena työttömyysvakuutusrahaston 22 tai 22 a §:n perusteella saamia ja sen käytössä olevia muita, työnantajan palkanmaksua ja muuta toimintaa koskevia tietoja.

Työttömyysvakuutusrahaston on ilmoitettava työnantajalle arviomaksun määrä ja sen perusteet. Työnantajalle on annettava tilaisuus selvityksen antamiseen ennen arviomaksun määräämistä. Selvityksen antamatta jättäminen ei estä arviomaksun määräämistä.

Työttömyysvakuutusrahasto antaa arviomaksusta valituskelpoisen päätöksen, josta käy ilmi arviomaksun määrä ja sen määrääntymisperusteet. Siltä osin kuin päätöksessä poiketaan työnantajan 2 momentin perusteella antamasta selvityksestä, päätös on perusteltava hallintolaissa säädetyllä tavalla.

21 e §

Tasausmaksun ja ennakonpalautuksen korko

Työttömyysvakuutusrahasto perii 21 c §:ssä tarkoitettua tasausmaksusta korkoa ja maksaa mainitussa pykälässä tarkoitettulle ennakonpalautukselle korkoa. Koron suuruus on korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Siltä osin kuin tasausmaksu ylittää 1 000 euroa, tasausmaksun korko on kuitenkin viitekorko lisättyinä kahdella prosenttiyksiköllä.

Korko lasketaan vakuutusvuotta seuraavan vuoden tammikuun 1 päivästä tasausmaksun eräpäivään tai ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun.

Korkoa ei peritä maksunkorotuksesta eikä maksamattoman ennakon johdosta perittävästä viivästyskorosta.

21 f §

Pienin perittävä ja palautettava määrä

Jos työnantajalta perittävien palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksujen yhteismäärä on enintään 10 euroa, sitä ei peritä.

Jos työttömyysvakuutusmaksua on työttömyysvakuutusrahaston tai työnantajan laskuvirheen tai muun erehdyksen johdosta taikka muusta syystä peritty vähemmän tai palautettu enemmän kuin mitä olisi pitänyt ja erotus on 1 momentissa säädettyä määrää pienempi, se jätetään perimättä. Perimiseen voidaan kuitenkin ryhtyä, jos saman maksuvelvollisen virheellisiä suorituksia on ollut useita tai perimiseen on muutoin erityistä aihetta.

Pienin palautettava määrä on 10 euroa.

21 g §

Työttömyysvakuutusmaksujen perintään liittyvä tarkastusoikeus

Työttömyysvakuutusrahastolla on oikeus tarkastaa työnantajan asiakirjoista 21 b §:n, 21 c §:n 4 momentin, 22 §:n 1 momentin 3 kohdan, 24 §:n 3 momentin ja 24 c §:n mukaisen tietojenantovelvollisuuden piiriin kuuluvien tietojen oikeellisuus.

Työttömyysvakuutusrahastolla on oikeus saada poliisilta ja muilta viranomaisilta virka-apua edellä tarkoitettujen tietojen saamiseksi.

21 h §

Vastuuvollinen

Maksuvelvolliselta työntajalta tämän lain nojalla kannettavasta työttömyysvakuutusmaksusta ovat kuin omastaan vastuussa:

- 1) avoimen yhtiön yhtiömies;
- 2) kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies;
- 3) kuolinpesän osakas;

4) tuloverolain 5 §:ssä tarkoitetun yhteisyyden osakas osuuttaan vastaavalta osalta.

Osakeyhtiö ja osuuskunta vastaavat niin kuin omasta työttömyysvakuutusmaksustaan ennen osakeyhtiön tai osuuskunnan rekisteröimistä harjoitetusta toiminnasta sen puolesta toimineille määrätystä työttömyysvakuutusmaksusta.

21 i §

Viivästyskorko

Työttömyysvakuutusmaksulle, jota ei ole suoritettu määräaikana, peritään viivästysajalta korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettua korkokannan mukainen vuotuinen viivästyskorko.

21 j §

Maksujen ulosottokelpoisuus

Tässä laissa säädetty työttömyysvakuutusmaksu ja työttömyysvakuutusmaksun korotus ovat suoraan ulosottokelpoisia. Niiden perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

22 §

Työttömyysvakuutusrahaston oikeus tietojen saamiseen

Työttömyysvakuutusrahastolla on salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä oikeus saada työttömyysvakuutusmaksun määräämistä, perintää ja valvontaa varten:

- 1) väestörekisteriviranomaisilta henkilötunnuksen perusteella yksilöityjen työnantajien nimeä, osoitetta, henkilötunnuksen muutumista ja kuolemaa koskevat tiedot;
- 2) Eläketurvakeskukselta ja työeläkelaitoksilta työnantajakohtaisesti tiedot maksetuista palkoista ja tiedot yrittäjän eläkelain tai maatalousyrittäjän eläkelain mukaisesti vakuutetuista henkilöistä ja ajanjaksoista, joina henkilöt ovat vakuutettuja mainittujen lakien mukaisesti sekä henkilöille näinä ajanjaksoina maksetuista palkoista sekä palkkaa maksaneiden työnantajien yksilöintitiedot;

3) tarpeelliset tiedot työnantajalta;

4) välttämättömät tiedot viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 4 §:n 1 momentin 1—7 kohdassa tarkoitettulta viranomaiselta sekä 2 momentissa tarkoitettulta yhteisöltä ja laitokselta silloin, kun viimeksi mainituilla on tai voi olla tietoja työttömyysvakuutusmaksun määrittämiseen, perintään tai valvontaan liittyvistä seikoista.

Työttömyysvakuutusrahaston tulee hävittää 1 momentin nojalla saamansa tiedot heti, kun ne eivät ole tarpeen 10 §:ssä tarkoitettujen tehtävien suorittamista varten.

22 a §

Työttömyysvakuutusrahaston oikeus tietojen saamiseen Verohallinnolta

Työttömyysvakuutusrahastolla on oikeus saada salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä Verohallinnolta työttömyysvakuutusmaksun määrittämistä, perintää ja valvontaa varten tarpeelliset:

- 1) työnantajien yksilöintitiedot;
- 2) tiedot työnantajan ilmoittamista työnantajasuorituksista;
- 3) suorituksensaajittain syntymävuodella yksilöidyt tiedot työnantajan verotusta varten ilmoittamista maksetuista palkoista ja niihin rinnastettavista suorituksista sekä palkansaajalta pidätetyistä veroista ja pakollisista vakuutusmaksuista.

Työttömyysvakuutusrahastolla on salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä oikeus pyynnöstä saada Verohallinnolta yksilöidyistä suorituksensaajista ja työnantajista 1 momentissa tarkoitettuja tietoja vastaavat, käsiteltävänä olevan asian ratkaisemista varten välttämättömät tiedot suorituksensaajittain yksilöityinä.

Työttömyysvakuutusrahastolla on oikeus saada salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä Verohallinnolta työnantajiin kohdistuneita verotarkastuksia koskevat työttömyysvakuutusmaksun määrittämistä, perintää ja valvontaa varten tarpeelliset:

- 1) työnantajan yksilöintitiedot;

2) työnantajan Verohallinnolle verotusta varten ilmoittamat, palkanmaksua koskevat tiedot ja verotarkastuksessa havaitut palkanmaksuun liittyvien työnantajavelvollisuuksien laiminlyöntiä koskevat tiedot.

Työttömyysvakuutusrahaston tulee hävittää 1—3 momentin nojalla saamansa tiedot heti, kun ne eivät ole tarpeen 10 §:ssä tarkoitettujen tehtävien suorittamista varten.

22 b §

Työttömyysvakuutusrahaston oikeus tietojen oma-aloitteiseen luovuttamiseen

Työttömyysvakuutusrahastolla on oikeus sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä antaa omasta aloitteestaan palkkasumma- ja työttömyysvakuutusmaksutietoja työttömyysvakuutusmaksuvelvollista työnantajaa koskevina tunnisteitöineen:

1) lakisääteisen tapaturmavakuutuksen toimeenpanosta huolehtivalle vakuutuslaitokselle ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle niiden laissa säädettyjen tapaturmavakuutusta koskevien tehtävien hoitamiseksi, jos on syytä epäillä, että laissa vakuuttamis- tai maksuvelvolliseksi säädetty työnantaja tai muu maksuvelvollinen ei ole täyttänyt lakiin perustuvaa vakuuttamisvelvollisuuttaan tai lakiin perustuvaa maksuvelvollisuuttaan taikka velvollisuuttaan antaa tapaturmavakuutusmaksun määrittämiseksi ja perimiseksi tarvittavia tietoja;

2) Eläketurvakeskukselle ja lakisääteistä vakuutusta toimeenpanevalle eläkelaitokselle sille laissa säädettyjen tehtävien hoitamiseksi, jos on syytä epäillä, että laissa vakuuttamisvelvolliseksi säädetty työnantaja tai muu vakuuttamisvelvollinen ei ole täyttänyt lakiin perustuvaa vakuuttamis- tai maksuvelvollisuuttaan;

3) Verohallinnolle, jos tiedot ovat välttämättömiä sille ennakkoperintälaisissa säädetyn valvontavelvollisuuden täyttämiseksi silloin, jos on syytä epäillä, että työnantaja ei ole täyttänyt ennakonpidätysvelvollisuuttaan.

Tämän pykälän nojalla saatuja salassa pidettäviä tietoja voidaan antaa edelleen rikos-

ten selvittämistä ja syytteenpanoa varten. Tiedot tulee hävittää heti, kun niitä ei tarvita.

22 c §

Tietojen yhdistäminen

Työttömyysvakuutusrahastolla on oikeus yhdistää ja käsitellä 22 ja 22 a §:ssä tarkoitettuja henkilötietoja 4, 5 ja 6 luvuissa säädetyn työttömyysvakuutusmaksun sekä 8 a luvussa säädetyn omavastuumaksun määräämistä ja perimistä varten. Yhdistettyjä tietoja voidaan säilyttää siihen asti, kunnes työttömyysvakuutusrahaston edellä mainitut tehtävät on suoritettu. Yhdistettyjä tietoja ei saa luovuttaa edelleen.

22 d §

Tietojen maksuttomuus

Työttömyysvakuutusrahastolla on oikeus saada maksutta tässä luvussa tarkoitettut tiedot. Jos tiedot tarvitaan määrättyssä muodossa ja siitä aiheutuu tietojen luovuttajalle olennaisia lisäkustannuksia, tietojen luovutuksesta aiheutuvat kustannukset on kuitenkin korvattava.

22 e §

Tekninen käyttöyhteys

Työttömyysvakuutusrahastolla on oikeus saada 22 ja 22 a §:ssä sekä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 29 §:n 3 momentissa tarkoitettut tiedot teknisen käyttöyhteyden avulla.

Tässä pykälässä tarkoitettun teknisen käyttöyhteyden avulla saa antaa myös salassa pidettäviä tietoja ilman sen suostumusta, jonka etujen suojaamiseksi salassapitovelvollisuus on säädetty.

Ennen teknisen käyttöyhteyden avaamista tietojen pyytäjän on esitettävä käyttöyhteyden avaajalle selvitys siitä, että tietojen suojauksesta huolehditaan asianmukaisesti.

22 f §

Asiakirjojen ja toiminnan julkisuus

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta an-

nettua lakia sovelletaan työttömyysvakuutusrahaston tämän lain toimeenpanoon liittyvien asiakirjojen ja toiminnan julkisuuteen siltä osin kuin mainitun lain 4 §:n 2 momentissa säädetään.

Tässä laissa säädettyjä tai tämän lain toimeenpanoon liittyviä tehtäviä hoidettaessa saatujen ja laadittujen asiakirjojen ja niihin sisältyvien tietojen salassapitovelvollisuuteen sekä näiden tehtävien hoidossa saatuja tietoja koskevaan vaitiolovelvollisuuteen ja hyväksikäyttökieltoon sovelletaan työttömyysvakuutusrahastossa viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 22—24 ja 35 §:ää myös silloin, kun kysymys ei ole mainitun lain 4 §:n 2 momentissa tarkoitettun julkisen vallan käyttöön kuuluvaa tehtävää varten laadituista tai saaduista asiakirjoista ja tiedoista. Tietojen luovuttamisesta on tällöin soveltuvin osin voimassa, mitä mainitun lain 7 luvussa säädetään.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 24 §:n 1 momentin 20 kohdassa säädetään, salassa pidettäviä ovat myös sellaiset tämän lain toimeenpanoon liittyvät asiakirjat ja tiedot, jotka koskevat työnantajan taloudellista asemaa.

8 b luku

Muutoksenhaku ja oikaisu

24 f §

Oikaisuvaatimus työttömyysvakuutusrahastolle

Työttömyysvakuutusrahaston päätökseen työttömyysvakuutusmaksun määrästä saa vaatia oikaisua työttömyysvakuutusrahastolta siten kuin hallintolaissa säädetään. Hallintolain 49 c §:ssä säädetystä poiketen oikaisuvaatimus on kuitenkin tehtävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty.

24 g §

Muutoksenhakuoikeus

Työttömyysvakuutusrahaston päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta valittamalla työttömyysturvan muutoksenhakulau-

takuntaan, ja työttömyysturvan muutoksenhakulautakunnan päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta valittamalla vakuutus-oikeuteen. Vakuutus-oikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Työttömyysvakuutusrahaston päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava.

Työttömyysvakuutusrahaston päätökseen työttömyysvakuutusmaksun määrästä ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin päätöstä on pyydetty oikaistavaksi työttömyysvakuutusrahastolta 24 f §:n perusteella. Työttömyysvakuutusrahaston 24 f §:n nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta siten kuin 1 momentissa säädetään.

Muutoksenhaussa työttömyysvakuutusrahaston antamaan päätökseen noudatetaan soveltuvin osin, mitä työttömyysturvalain 12 luvun 1 §:n 2 momentissa sekä 4, 5 ja 7 §:ssä säädetään. Lisäksi muutoksenhaussa työttömyysvakuutusrahaston tämän lain 24 c §:n perusteella antamaan päätökseen noudatetaan mitä työttömyysturvalain 12 luvun 8 §:ssä on säädetty.

24 h §

Palkansaajan perustevalitus

Palkansaaja saa tehdä maksuunpanoa koskevan perustevalituksen, jos hän katsoo, että työnantajan 20 §:n perusteella tekemä palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun pidätys on ollut lain vastainen. Perustevalitus on tehtävä kirjallisesti ja se on toimitettava työttömyysturvan muutoksenhakulautakunnalle kahden vuoden kuluessa sitä seuraavan vuoden alusta lukien, jona maksun pidätys on toimitettu.

24 i §

Työttömyysvakuutusrahaston oikeus oikaista työttömyysvakuutusmaksua

Jos työnantajalta on peritty liikaa työttömyysvakuutusmaksua, tasausmaksun korkoa, palautuskorkoa tai maksun korotusta, työttömyysvakuutusrahasto voi oikaista työttömyysvakuutusmaksua työnantajan hyväksi.

Työttömyysvakuutusrahasto voi oikaista työttömyysvakuutusmaksua, maksun koro-

tusta, tasausmaksun korkoa ja palautuskorkoa työnantajan vahingoksi, jos virhe johtuu työttömyysvakuutusrahaston kirjoitusvirheestä, laskuvirheestä tai muusta niihin verrattavasta erehdyksestä. Työttömyysvakuutusrahasto voi oikaista työttömyysvakuutusmaksua työnantajaa kuultuaan myös silloin, jos työnantaja ei ole antanut palkkasummailmoitusta, palkkasummailmoitus tai muu työnantajan antama tieto on puutteellinen tai virheellinen taikka työnantaja on muuten laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu työttömyysvakuutusmaksun oikaisu voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa vakuutusvuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta.

Työttömyysvakuutusmaksua ei voida oikaista, jos asia on valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu.

26 §

Maksujen vanhentuminen

Työnantajan ja palkansaajan oikeus saada takaisin aiheettomasti suoritettu työttömyysvakuutusmaksu tai sen ennako vanhentuu viiden vuoden kuluttua työttömyysvakuutusmaksun maksupäivästä tai työntekijän työttömyysvakuutusmaksun pidätyspäivästä, jollei vanhentumista ole sitä ennen katkaistu. Vanhentuminen katkeaa siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain (728/2003) 10 ja 11 §:ssä säädetään. Vanhentumisajan katkaisemisesta alkaa kulua uusi viiden vuoden vanhentumisaika.

Lisäpäivien omavastuumaksun määrästä ei voi antaa päätöstä sen jälkeen, kun viisi vuotta on kulunut omavastuumaksun perimiselle 24 b §:n 1 tai 2 momentissa säädetystä ajankohdasta.

Omavastuumaksun palautusta on haettava viiden vuoden kuluessa siitä, kun hakemus olisi voitu 24 b §:n 2 momentin mukaan aikaisintaan tehdä. Hakemuksen vireilletulo keskeyttää määrääjän kulumisen. Palautettava omavastuumaksua koskeva saatava vanhentuu viiden vuoden kuluttua päätöksen antamisesta, jollei vanhentumista ole sitä ennen katkaistu. Vanhentuminen katkeaa siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain 10 ja 11 §:ssä säädetään. Vanhentumisen katkea-

misesta alkaa kuluu uusi viiden vuoden vanhentumisaika.

26 a §

Työttömyysvakuutusrekisteri

Työttömyysvakuutusrahasto pitää sille tässä laissa säädettyjen työttömyysvakuutusmaksuja koskevien asioiden hoitoa varten työttömyysvakuutusrekisteriä. Jollei tässä laissa toisin säädetä, rekisteriin talletettujen henkilötietojen salassapitoon ja luovuttamiseen sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia sekä muuhun henkilötietojen käsittelyyn henkilötietolakia (523/1999).

26 b §

Viittaus rikoslakiin

Rangaistus työttömyysvakuutusmaksun lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 §:ssä.

26 d §

Asiakirjojen säilyttäminen

Työttömyysvakuutusrahaston on säilytettävä tämän lain mukaisten etuuksien rahoituksen järjestämiseen, työttömyysvakuutusmaksuihin ja omavastuumaksuihin liittyvät asiakirjat siten kuin arkistolaisissa (831/1994) säädetään. Jos arkistolaitos ei ole määrännyt säilytettäväksi edellä tarkoitettuja asiakirjoja pysyvästi, työttömyysvakuutusrahaston on säilytettävä:

- 1) työttömyysvakuutusmaksujen määräämisen kannalta tarpeelliset asiakirjat 10 vuotta vakuutusvuotta seuraavan vuoden alusta lukien;
- 2) omavastuumaksun määräämisen kannalta tarpeelliset asiakirjat sen vuoden loppuun, jona tämän lain 24 §:ssä tarkoitettu henkilö täyttää 75 vuotta;
- 3) työttömyysvakuutusmaksujen ja omavastuumaksujen perinnän kannalta tarpeelliset asiakirjat perinnän päättymiseen ja viisi sen jälkeistä kalenterivuotta;
- 4) valitusasiaa koskevat asiakirjat 10

vuotta, jollei niitä ole 1—3 kohdan mukaan säilytettävä tätä pidempää aikaa;

5) työttömyysvakuutusrekisteriin merkityt, henkilötietoja koskevat tiedot 5 vuotta, jollei niitä 1—4 kohdasta johtuen ole säilytettävä tätä pidempää aikaa.

Työttömyysvakuutusrahaston tulee hävittää asiakirjat ja työttömyysvakuutusrekisteriin merkityt henkilötiedot 1 momentissa säädetyn säilytysajan kuluttua.

26 e §

Työttömyysvakuutusrahaston päätöksen antaminen tiedoksi

Työttömyysvakuutusrahaston päätös annetaan tiedoksi maksuvelvolliselle työnantajalle siten kuin hallintolain 59 §:ssä säädetään. Tiedoksianto on kuitenkin toimitettava työnantajan lailliselle edustajalle tai valtuutetulle, jos työnantajan puolesta työttömyysvakuutusmaksuasioita hoitava edustaja tai valtuutettu on ilmoitettu asianhoitajaksi työttömyysvakuutusrahaston asiakasrekisteriin.

Tämä laki tulee voimaan 10 päivänä loka-kuuta 2012.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 2013 työttömyysvakuutusmaksujen määräämiseen ja perimiseen.

Vuoden 2012 tai sitä aikaisempien vuosien työttömyysvakuutusmaksuihin sovelletaan ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Tätä lakia sovelletaan kuitenkin vakuutuslaitosten ennen tämän lain voimaantuloa perimien työttömyysvakuutusmaksujen perintään ja oikaisuihin, jotka tulevat vakuutuslaitoksissa vireille 1 päivänä tammikuuta 2016 tai tämän jälkeen. Lisäksi lakia sovelletaan Valtiokonttorin ennen tämän lain voimaantuloa perimien työttömyysvakuutusmaksujen perintään ja oikaisuihin, jotka tulevat Valtiokonttorissa vireille 1 päivänä helmikuuta 2013 tai tämän jälkeen. Työttömyysvakuutusrahastolla on oikeus saada maksun oikaisuun tarvittavat tiedot vakuutuslaitoksilta ja Valtiokonttorilta.

Tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunta käsittelee ennen 1 päivänä tammikuuta 2013 tehtyihin työttömyysvakuutusmaksujen maksuunpanoihin liittyvät valitusasiat.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 5 päivänä lokakuuta 2012

Tasavallan Presidentti
SAULI NIINISTÖ

Sosiaali- ja terveysministeri *Paula Risikko*